NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/630

ze dne 17. dubna 2019,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pro Unii je v jejím úsilí o zvýšení odolnosti finančního systému důležitým cílem vytvoření komplexní strategie pro řešení nevýkonných expozic. I když primární odpovědnost za řešení nevýkonných expozic nesou banky a členské státy, je zde také jednoznačný unijní rozměr vyžadující snížení současného velkého objemu nevýkonných expozic, zabránění jejich nadměrnému nahromadění v budoucnosti a zabránění vzniku systémových rizik v nebankovním sektoru. Vzhledem k propojenosti bankovních a finančních systémů v celé Unii, kde banky působí v několika různých jurisdikcích a členských státech, je zde významný potenciál, že v členských státech a v Unii celkově by mohlo dojít k efektům přelévání, a to jak z hlediska ekonomického růstu, tak i z hlediska finanční stability.

(2) Finanční krize zapříčinila hromadění nevýkonných expozic v bankovním sektoru. Následná recese a pokles cen bydlení měly značný dopad na spotřebitele. Při řešení otázky nevýkonných expozic je zásadní ochrana práv spotřebitelů v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ([4]) a 2014/17/EU ([5]). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ([6]) podporuje provádění včasných plateb podniky i veřejnými orgány a pomáhá předcházet takovému nahromadění nevýkonných expozic, k jakému došlo v letech finanční krize.

(3) Integrovaný finanční systém zvýší odolnost hospodářské a měnové unie vůči nepříznivým otřesům, neboť usnadní přeshraniční soukromé sdílení rizik, čímž zároveň sníží potřebu veřejného sdílení rizik. Aby bylo těchto cílů dosaženo, měla by Unie dokončit bankovní unii a dále rozvíjet unii kapitálových trhů. Řešení možného budoucího nahromadění nevýkonných expozic je zásadní pro posílení bankovní unie, neboť je rozhodující i pro zajištění hospodářské soutěže v bankovním sektoru, zachování finanční stability a podporu úvěrování, aby v rámci Unie vznikala pracovní místa a docházelo k růstu.

(4) Rada ve svém „Akčním plánu k řešení úvěrů v selhání v Evropě“ z 11. července 2017 vyzvala různé instituce, aby učinily vhodná další opatření k řešení nakupených úvěrů v selhání v Unii a předcházely jejich hromadění v budoucnu. Akční plán stanoví komplexní přístup, který se zaměřuje na kombinaci doplňkových politických

([1]) Úř. věst. C 79, 4.3.2019, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 43.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).
([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).
([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 48, 23.2.2011, s. 1).

opatření ve čtyřech oblastech: i) dohled, ii) strukturální reformy insolvenčních rámců a rámců pro vymáhání pohledávek, iii) rozvoj sekundárních trhů pro problematická aktiva a iv) podpora restrukturalizace bankovního systému. Související opatření se mají přijímat na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, je-li to vhodné. Komise ohlásila podobný záměr ve svém „Sdělení o dokončení bankovní unie" ze dne 11. října 2017, které požaduje vypracování souhrnného balíčku opatření k řešení nevýkonných úvěrů v Unii.

(5) Právní rámec upravující obezřetnostní pravidla pro úvěrové instituce a investiční podniky (společně dále jen „instituce") tvoří nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([7]) společně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([8]). Nařízení (EU) č. 575/2013 obsahuje mimo jiné ustanovení přímo použitelná pro instituce týkající se stanovení jejich kapitálu. Proto je nezbytné doplnit stávající obezřetnostní pravidla v nařízení (EU) č. 575/2013 týkající se kapitálu o ustanovení vyžadující odpočet od kapitálu, pokud nevýkonné expozice nejsou dostatečně kryty rezervami nebo jinými úpravami. Tyto požadavky by fakticky vytvořily obezřetnostní jištění pro nevýkonné expozice, které by platilo jednotně pro všechny instituce v Unii a vztahovalo by se i na instituce aktivní na sekundárním trhu.

(6) Obezřetnostní jištění by nemělo bránit příslušným orgánům ve výkonu jejich pravomocí dohledu v souladu se směrnicí 2013/36/EU. Pokud příslušné orgány v konkrétním případě zjistí, že i přes uplatnění obezřetnostního jištění pro nevýkonné expozice zřízeného tímto nařízením nejsou nevýkonné expozice konkrétní instituce dostatečně kryty, měly by mít možnost využít svých pravomocí dohledu stanovených směrnicí 2013/36/EU, včetně pravomoci požadovat, aby instituce používaly specifický systém tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků. Je proto možné, aby příslušné orgány v jednotlivých případech šly v zájmu zajištění dostatečného krytí nevýkonných expozic nad rámec požadavků stanovených tímto nařízením.

(7) Pro účely uplatnění obezřetnostního jištění je vhodné zavést do nařízení (EU) č. 575/2013 jednoznačné podmínky pro klasifikaci nevýkonných expozic. Protože prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ([9]) již stanoví kritéria týkající se nevýkonných expozic pro účely plnění oznamovací povinnosti vůči orgánům dohledu, je vhodné, aby klasifikace nevýkonných expozic vycházela z tohoto stávajícího rámce. Prováděcí nařízení (EU) č. 680/2014 se zmiňuje o expozicích v selhání, jak jsou definovány pro účely výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku, a znehodnocených expozicích podle platného účetního rámce. Protože skutečnost, zda je expozice klasifikována jako nevýkonná, mohou ovlivňovat úlevy, jsou klasifikační kritéria doplněna jednoznačnými kritérii pro dopad těchto úlev. Úlevy by měly mít za cíl navrátit dlužníka do stavu, kdy je schopen udržitelného řádného splácení, a měly by splňovat právní předpisy Unie v oblasti ochrany spotřebitele, a zejména směrnice 2008/48/ES a 2014/17/EU, avšak mohly by mít různé odůvodnění a důsledky. Je proto vhodné stanovit, že poskytnutím úlevy pro nevýkonnou expozici by se neměla zrušit klasifikace této expozice jako nevýkonné, pokud nejsou splněna určitá přísná kritéria.

(8) Čím déle je určitá expozice nevýkonná, tím menší je pravděpodobnost, že bude splacena její hodnota. Proto by se měla část expozice, která by měla být kryta rezervami, jinými úpravami nebo odpočty, zvyšovat s časem podle předem definovaného kalendáře. Na nevýkonné expozice nakoupené institucí by se proto měl uplatňovat kalendář, který začne běžet ode dne, kdy byla expozice původně klasifikována jako nevýkonná, a nikoli ode dne jejího nákupu. Za tímto účelem by měl prodávající informovat kupujícího o dni, kdy byla expozice klasifikována jako nevýkonná.

(9) Při výpočtu specifické úpravy o úvěrové riziko by měly být zohledněny částečné odpisy. Aby se zabránilo dvojímu započtení odpisu, je nutné použít původní hodnotu expozice před částečným odpisem. Zařazení částečných odpisů na seznam prvků, které mohou být použity ke splnění požadavků jištění, by mělo podněcovat instituce k tomu, aby odpisy včas prováděly. U nevýkonných expozic nakoupených institucí za nižší cenu, než byla dlužná částka, by měl kupující pro účely obezřetnostního jištění zacházet s rozdílem mezi nákupní cenou a dlužnou částkou stejným způsobem jako s částečným odpisem.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([9]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

(10) U zajištěných nevýkonných expozic se obvykle očekává méně významná ztráta než u nezajištěných nevýkonných expozic, neboť zajištění úvěrového rizika u nevýkonných expozic dává instituci vedle jejího obecného nároku vůči dlužníkovi v selhání konkrétní nárok na aktivum nebo nárok vůči třetí straně. V případě nezajištěné nevýkonné expozice by existoval pouze obecný nárok vůči dlužníkovi v selhání. Vzhledem k vyšší ztrátě očekávané u nezajištěných nevýkonných expozic by měl být uplatňován přísnější kalendář.

(11) Expozice, která je způsobilým zajištěním úvěrového rizika kryta pouze zčásti, by měla být považována za zajištěnou u kryté části a za nezajištěnou u té části, která způsobilým zajištěním úvěrového rizika kryta není. Ke stanovení toho, které části nevýkonných expozic mají být považovány za zajištěné a které za nezajištěné, by se v souladu s příslušným přístupem podle nařízení (EU) č. 575/2013 včetně použitelné úpravy v ocenění měla uplatňovat kritéria způsobilosti pro zajištění úvěrového rizika a plné a úplné zajištění nemovitostmi používaná pro účely výpočtu kapitálových požadavků.

(12) Měl by se uplatňovat totožný kalendář bez ohledu na to, proč je expozice nevýkonná. Obezřetnostní jištění by se mělo uplatňovat na úrovni jednotlivých expozic. Na nezajištěné nevýkonné expozice by se měl uplatňovat kalendář v trvání tří let. Aby dostaly instituce a členské státy možnost zlepšit efektivnost postupů restrukturalizace či vymáhání, a s ohledem na skutečnost, že nevýkonné expozice zajištěné nemovitým kolaterálem a úvěry na obytné nemovitosti zaručené způsobilým poskytovatelem zajištění ve smyslu nařízení (EU) č. 575/2013 si zachovají určitou zbývající hodnotu po delší dobu od okamžiku, kdy byl úvěr klasifikován jako nevýkonný, je vhodné stanovit kalendář v trvání devíti let. U ostatních zajištěných nevýkonných expozic by se měl ke stanovení okamžiku, kdy bude muset být vytvořeno plné krytí, uplatňovat kalendář v trvání sedmi let.

(13) Za účelem uplatnění příslušného koeficientu krytí by mělo být možné zohlednit úlevy. Přesněji řečeno, expozice by měla být i nadále klasifikována jako nevýkonná, ale požadavek na krytí by se neměl měnit ještě po dobu jednoho dalšího roku. Proto by měl koeficient použitelný během roku, kdy byla úleva poskytnuta, platit po dobu dvou let. Pokud je po uplynutí dodatečného roku expozice stále ještě nevýkonná, měl by být použitelný koeficient stanoven tak, jako by žádná úleva nebyla poskytnuta, s přihlédnutím ke dni, kdy byla expozice původně klasifikována jako nevýkonná. Vzhledem k tomu, že poskytnutí úlevy by nemělo vést k žádné arbitráži, měla by být tato možnost povolena pouze v souvislosti s první úlevou, která byla poskytnuta od okamžiku, kdy byla expozice klasifikována jako nevýkonná. Období jednoho roku, během něhož zůstává koeficient krytí nezměněn, by také nemělo vést k prodloužení stanoveného kalendáře pro tvorbu krytí. Proto by žádná úleva poskytnutá ve třetím roce od okamžiku, kdy byly nezajištěné expozice klasifikovány jako nevýkonné, nebo v sedmém roce od okamžiku, kdy byly zajištěné expozice klasifikovány jako nevýkonné, neměla oddálit plné krytí nevýkonných expozic.

(14) Aby bylo zajištěno, že ocenění zajištění úvěrového rizika nevýkonných expozic institucí je prováděno obezřetně, měl by Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) zvážit, zda není nutné vypracovat společnou metodiku, a v případě potřeby tak učinit, zejména pokud jde o předpoklady týkající se návratnosti a vymahatelnosti, a případně do ní zahrnout minimální požadavky na přecenění zajištění úvěrového rizika podle časového hlediska.

(15) Pro usnadnění bezproblémového přechodu k tomuto novému obezřetnostnímu jištění by se nová pravidla neměla uplatňovat ve vztahu k expozicím vzniklým před 26. dubnem 2019.

(16) Aby bylo zajištěno, že změny nařízení (EU) č. 575/2013 provedené na základě tohoto nařízení se použijí včas, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

(17) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) V čl. 36 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„m) příslušnou výši nedostatečného krytí pro nevýkonné expozice.“

2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 47a

Nevýkonné expozice

1. Po účely čl. 36 odst. 1 písm. m) zahrnuje expozice kteroukoliv z následujících položek, pokud nejsou zahrnuty v obchodním portfoliu instituce:

a) dluhový nástroj, včetně dluhového cenného papíru, úvěru, zálohy a vkladu na požádání;

b) poskytnutý úvěrový příslib, poskytnutou finanční záruku nebo jakýkoli jiný poskytnutý závazek bez ohledu na to, zda je odvolatelný, nebo neodvolatelný, s výjimkou nevyčerpaných úvěrových příslibů, které lze bezpodmínečně a bez předchozího oznámení kdykoli odvolat nebo které fakticky umožňují automatické zrušení příslibu z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka.

2. Po účely čl. 36 odst. 1 písm. m) se hodnotou expozice dluhového nástroje rozumí jeho účetní hodnota stanovená bez ohledu na specifické úpravy o úvěrové riziko, dodatečné úpravy ocenění v souladu s články 34 a 105, částky odečtené v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m), další snížení kapitálu související s danou expozicí nebo částečné odpisy provedené institucí od okamžiku, kdy byla expozice naposledy klasifikována jako nevýkonná.

Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m) zahrnuje hodnota expozice dluhového nástroje, který byl nakoupen za nižší cenu, než byla dlužná částka, rozdíl mezi nákupní cenou a dlužnou částkou.

Po účely čl. 36 odst. 1 písm. m) se hodnotou expozice poskytnutého úvěrového příslibu, poskytnuté finanční záruky nebo jakéhokoli jiného závazku uvedeného v odst. 1 písm. b) tohoto článku rozumí jejich nominální hodnota, která představuje maximální expozici instituce vůči úvěrovému riziku bez ohledu na případné majetkové nebo osobní zajištění úvěrového rizika. Nominální hodnotou úvěrového příslibu se rozumí nevyčerpaná částka, kterou instituce přislíbila půjčit, a nominální hodnotou poskytnuté finanční záruky se rozumí maximální částka, kterou by subjekt musel zaplatit, kdyby byla záruka uplatněna.

Nominální hodnota podle třetího pododstavce tohoto odstavce nezohledňuje žádné specifické úpravy o úvěrové riziko, dodatečné úpravy ocenění v souladu s články 34 a 105, částky odečtené v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m) ani další snížení kapitálu související s danou expozicí.

3. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m) se jako nevýkonné klasifikují tyto expozice:

a) expozice, u níž se má za to, že došlo k selhání podle článku 178;

b) expozice považovaná za znehodnocenou v souladu s platným účetním rámcem;

c) expozice ve zkušební době podle odstavce 7, u níž jsou poskytnuty další úlevy nebo která je více než 30 dnů po splatnosti;

d) expozice ve formě závazku, který, kdyby byl uplatněn nebo jinak použit, by pravděpodobně nebyl splacen v plné výši bez realizace kolaterálu;

e) expozice ve formě finanční záruky, kterou zaručená strana pravděpodobně uplatní, včetně případů, kdy podkladová zaručená expozice splňuje kritéria, aby mohla být považována za nevýkonnou.

Pro účely písmene a) budou všechny rozvahové a podrozvahové expozice vůči dlužníkovi považovány za nevýkonné, pokud má instituce rozvahové expozice vůči tomuto dlužníkovi, které jsou více než 90 dnů po splatnosti a které představují více než 20 % všech rozvahových expozic vůči tomuto dlužníkovi.

4. Expozice, u nichž nebyla poskytnuta úleva, přestanou být klasifikovány pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m) jako nevýkonné, jestliže budou splněny všechny tyto podmínky:

a) expozice splňuje kritéria pro vyřazení uplatňovaná institucí pro zrušení klasifikace jako znehodnocené expozice v souladu s platným účetním rámcem a pro zrušení klasifikace jako expozice v selhání v souladu s článkem 178;

b) situace dlužníka se zlepšila do takové míry, že instituce je přesvědčena, že pravděpodobně dojde ke splacení v plné výši a včas;

c) dlužník nemá žádnou částku déle než 90 dnů po splatnosti.

5. Klasifikace nevýkonné expozice jako neoběžného aktiva určeného k prodeji v souladu s platným účetním rámcem neruší její klasifikaci jako nevýkonné expozice pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m).

6. Nevýkonné expozice, u nichž byly poskytnuty úlevy, přestanou být klasifikovány jako nevýkonné pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m), pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) expozice přestaly být ve stavu, který by vedl k jejich klasifikaci jako nevýkonné expozice podle odstavce 3;

b) uplynul alespoň jeden rok ode dne, kdy byla poskytnuta úleva, nebo ode dne, kdy byly expozice klasifikovány jako nevýkonné, podle toho, co nastalo později;

c) po poskytnutí úlevy neexistují žádné částky po splatnosti a instituce je na základě analýzy finanční situace dlužníka přesvědčena, že pravděpodobně dojde k včasnému a úplnému splacení expozice.

Úplné a včasné splacení není považováno za pravděpodobné, pokud dlužník neprovádí pravidelné a včasné platby, jejichž výše se rovná kterékoli z těchto částek:

a) částce, která byla po splatnosti před poskytnutím úlevy, pokud existovaly částky po splatnosti;

b) částce, která byla odepsána v rámci poskytnutí úlevy, jestliže žádné částky nebyly po splatnosti.

7. Jestliže nevýkonná expozice přestala být klasifikována jako nevýkonná podle odstavce 6, je tato expozice ve zkušební době, dokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

a) ode dne, kdy byla expozice, na niž byla poskytnuta úleva, překlasifikována jako výkonná, uplynuly alespoň dva roky;

b) alespoň polovinu období, po které tato expozice byla ve zkušební době, byly prováděny pravidelné a včasné platby vedoucí ke splacení podstatné souhrnné částky jistiny nebo úroku;

c) žádná z expozic vůči dlužníkovi není více než 30 dní po splatnosti.

Článek 47b

Úleva

1. Úlevou se rozumí úleva poskytnutá institucí dlužníkovi, který se potýká nebo pravděpodobně bude potýkat s potížemi při plnění svých finančních závazků. Úleva může vést ke ztrátě pro věřitele a rozumí se jí některé z těchto opatření:

a) změna podmínek dluhového závazku, která by nebyla přiznána, kdyby se dlužník nepotýkal s potížemi při plnění svých finančních závazků;

b) celkové nebo částečné refinancování dluhového závazku, které by nebylo poskytnuto, kdyby se dlužník nepotýkal s potížemi při plnění svých finančních závazků.

2. Za úlevu se považují alespoň tyto situace:

a) nové smluvní podmínky jsou vůči dlužníkovi příznivější než předchozí smluvní podmínky, pokud se dlužník potýká nebo pravděpodobně bude potýkat s potížemi při plnění svých finančních závazků;

b) nové smluvní podmínky jsou vůči dlužníkovi příznivější než smluvní podmínky nabízené v dané době stejnou institucí dlužníkům s podobným rizikovým profilem, pokud se dlužník potýká nebo pravděpodobně bude potýkat s potížemi při plnění svých finančních závazků;

c) expozice podle původních smluvních podmínek byla klasifikována jako nevýkonná před změnou smluvních podmínek nebo by byla klasifikována jako nevýkonná, pokud by nedošlo ke změně smluvních podmínek;

d) opatření vede k celkovému nebo částečnému zrušení dluhového závazku;

e) instituce schválí uplatnění ustanovení, jež dlužníkovi umožňují změnu podmínek smlouvy, a expozice byla klasifikována jako nevýkonná před uplatněním těchto ustanovení nebo by byla klasifikována jako nevýkonná, kdyby nedošlo k uplatnění těchto ustanovení;

f) v době nebo přibližně v době poskytnutí úvěru splácel dlužník jistinu nebo úroky z jiného dluhového závazku vůči stejné instituci, který byl klasifikován jako nevýkonná expozice nebo by byl klasifikován jako nevýkonná expozice, kdyby tyto platby nebyly provedeny;

g) změna smluvních podmínek zahrnuje splátky formou realizace kolaterálu, pokud tato změna představuje úlevu.

3. Následující okolnosti jsou ukazateli toho, že mohly být přijaty úlevy:

a) alespoň jednou v průběhu tří měsíců předcházejících změně původní smlouvy byla expozice o více než 30 dnů po splatnosti nebo by k tomu bez uvedené změny bývalo došlo;

b) v době nebo přibližně v době uzavření úvěrové smlouvy splácel dlužník jistinu nebo úroky z jiného dluhového závazku vůči stejné instituci, který byl po splatnosti 30 dnů alespoň jednou v průběhu tří měsíců před poskytnutím nového úvěru;

c) instituce schválí uplatnění ustanovení, jež dlužníkovi umožňují změnu smluvních podmínek, a expozice je 30 dnů po splatnosti nebo by byla 30 dnů po splatnosti, kdyby nedošlo k uplatnění těchto ustanovení.

4. Pro účely tohoto článku se potíže dlužníka při plnění finančních závazků posuzují na jeho úrovni, přičemž se berou v úvahu všechny právnické osoby ve skupině dlužníka, které spadají do účetní konsolidace této skupiny, a fyzické osoby, které tuto skupinu ovládají.

Článek 47c

Odpočet nevýkonných expozic

1. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m) stanoví instituce příslušnou výši nedostatečného krytí samostatně pro každou nevýkonnou expozici, jež má být odečtena od položek kmenového kapitálu tier 1, odečtením částky stanovené v písmenu b) tohoto odstavce od částky stanovené v písmenu a) tohoto odstavce, pokud částka uvedená v písmenu a) převyšuje částku uvedenou v písmenu b):

a) součet:

   i) případné nezajištěné části každé nevýkonné expozice vynásobené příslušným koeficientem podle odstavce 2 a

   ii) případné zajištěné části každé nevýkonné expozice vynásobené příslušným koeficientem podle odstavce 3;

b) součet těchto položek, pokud se týkají téže nevýkonné expozice:

   i) specifické úpravy o úvěrové riziko;

   ii) dodatečné úpravy ocenění podle článků 34 a 105;

   iii) jiné odpočty kapitálu;

   iv) u institucí počítajících objemy rizikově vážených expozic pomocí přístupu založeného na interním ratingu absolutní hodnota částek odečtených podle čl. 36 odst. 1 písm. d), které se týkají nevýkonných expozic, přičemž absolutní hodnota přiřaditelná každé nevýkonné expozici je stanovena vynásobením částek odečtených podle čl. 36 odst. 1 písm. d) příspěvkem výše očekávané ztráty z nevýkonné expozice k celkové výši očekávaných ztrát z expozic v selhání, případně expozic bez selhání;

   v) pokud je nevýkonná expozice nakoupena za cenu nižší, než je částka dlužná dlužníkem, rozdíl mezi nákupní cenou a částkou dlužnou dlužníkem a

   vi) částky odepsané institucí od okamžiku, kdy byla expozice klasifikována jako nevýkonná.

Zajištěná část nevýkonné expozice je ta část této expozice, která je pro účely výpočtu kapitálových požadavků v souladu s částí třetí hlavou II považována za zajištěnou majetkovým nebo osobním zajištěním úvěrového rizika nebo je plně a zcela zajištěna nemovitostmi.

Nezajištěná část nevýkonné expozice odpovídá případnému rozdílu mezi hodnotou expozice podle čl. 47a odst. 1 a případnou zajištěnou částí expozice.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) bodu i) se použijí tyto koeficienty:

a) 0,35 pro nezajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem třetího roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

b) 1 pro nezajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní od prvního dne čtvrtého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) bodu ii) se použijí tyto koeficienty:

a) 0,25 pro zajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem čtvrtého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

b) 0,35 pro zajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem pátého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

c) 0,55 pro zajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem šestého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

d) 0,70 pro část nevýkonné expozice, která je zajištěna nemovitostmi v souladu s částí třetí hlavou II nebo která je úvěrem na obytné nemovitosti zaručeným způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 201, přičemž tento koeficient se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem sedmého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

e) 0,80 pro část nevýkonné expozice, která je zajištěna jiným majetkovým nebo osobním zajištěním úvěrového rizika v souladu s částí třetí hlavou II, přičemž tento koeficient se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem sedmého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

f) 0,80 pro část nevýkonné expozice, která je zajištěna nemovitostmi v souladu s částí třetí hlavou II nebo která je úvěrem na obytné nemovitosti zaručeným způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 201, přičemž tento koeficient se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem osmého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

g) 1 pro část nevýkonné expozice, která je zajištěna jiným majetkovým nebo osobním zajištěním úvěrového rizika v souladu s částí třetí hlavou II, přičemž tento koeficient se uplatní od prvního dne osmého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

h) 0,85 pro část nevýkonné expozice, která je zajištěna nemovitostmi v souladu s částí třetí hlavou II nebo která je úvěrem na obytné nemovitosti zaručeným způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 201, přičemž tento koeficient se uplatní v období mezi prvním a posledním dnem devátého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné;

i) 1 pro část nevýkonné expozice, která je zajištěna nemovitostmi v souladu s částí třetí hlavou II nebo která je úvěrem na obytné nemovitosti zaručeným způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 201, přičemž tento koeficient se uplatní v období od prvního dne desátého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné.

4. Odchylně od odstavce 3 se na část nevýkonné expozice zaručené nebo pojištěné státní vývozní úvěrovou agenturou uplatní tyto koeficienty:

a) 0 pro zajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní v období mezi prvním a sedmým rokem po klasifikaci expozice jako nevýkonné, a

b) 1 pro zajištěnou část nevýkonné expozice, který se uplatní od prvního dne osmého roku po klasifikaci expozice jako nevýkonné.

5. EBA posoudí různé způsoby používané pro ocenění zajištěných nevýkonných expozic a může vypracovat pokyny určující obecnou metodiku, včetně možných minimálních požadavků na přecenění z hlediska času a ad hoc metod, pro obezřetné oceňování způsobilých forem majetkového a osobního zajištění úvěrového rizika, zejména pokud jde o předpoklady týkající se jejich návratnosti a vymahatelnosti. Tyto pokyny mohou rovněž zahrnovat obecnou metodiku pro určení zajištěné části nevýkonné expozice, jak je uvedeno v odstavci 1.

Tyto pokyny se vydávají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Odchylně od odstavce 2, pokud byla u expozice poskytnuta úleva v období mezi jedním rokem a dvěma roky po klasifikaci expozice jako nevýkonné, použije se po dobu jednoho dalšího roku koeficient použitelný v souladu s odstavcem 2 ke dni, kdy je úleva poskytnuta.

Odchylně od odstavce 3, pokud byla u expozice poskytnuta úleva v období mezi dvěma a šesti roky po klasifikaci expozice jako nevýkonné, použije se po dobu jednoho dalšího roku koeficient použitelný v souladu s odstavcem 3 ke dni, kdy je úleva poskytnuta.

Tento odstavec se použije pouze pro první úlevu, která byla poskytnuta od klasifikace expozice jako nevýkonné.“

3) V čl. 111 odst. 1 prvním pododstavci se úvodní text nahrazuje tímto:

„1. Hodnotou expozice položky aktiv se rozumí její účetní hodnota po specifických úpravách o úvěrové riziko v souladu s článkem 110, dodatečných úpravách ocenění v souladu s články 34 a 105, odečtení částek v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m) a dalším snížení kapitálu souvisejícím s danou položkou aktiv. Hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I je tato procentní část její nominální hodnoty po odečtení specifických úprav o úvěrové riziko a částek odečtených podle čl. 36 odst. 1 písm. m):“.

4) V článku 127 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Nezajištěné části jakékoli položky, u níž je dlužník v selhání podle článku 178, nebo – v případě retailových expozic – nezajištěné části jakéhokoli úvěrového příslibu, u něhož došlo k selhání podle článku 178, se přidělí riziková váha ve výši:

a) 150 %, pokud je součet specifických úprav o úvěrové riziko a částek odečtených podle čl. 36 odst. 1 písm. m) nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav a odpočtů;

b) 100 %, pokud součet specifických úprav o úvěrové riziko a částek odečtených podle čl. 36 odst. 1 písm. m) není nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav a odpočtů.“

5) Článek 159 se nahrazuje tímto:

„*Článek 159*

Zacházení s výší očekávané ztráty

Instituce odečítá výši očekávaných ztrát vypočítanou v souladu s čl. 158 odst. 5, 6 a 10 od obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko v souladu s článkem 110 a dodatečných úprav ocenění v souladu s články 34 a 105 a dalších snížení kapitálu vztahujících se k těmto expozicím s výjimkou odpočtů provedených podle čl. 36 odst. 1 písm. m). S diskonty rozvahových expozic nabytých v selhání podle čl. 166 odst. 1 se zachází stejně jako se specifickými úpravami o úvěrové riziko. Specifické úpravy o úvěrové riziko pro expozice v selhání se nepoužijí na pokrytí výše očekávaných ztrát u jiných expozic. Do tohoto výpočtu se nezahrnuje výše očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice a obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko související s těmito expozicemi.“

6) V čl. 178 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) některý podstatný úvěrový závazek dlužníka vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků je více než 90 dní po splatnosti. Příslušné orgány mohou nahradit lhůtu 90 dní lhůtou 180 dnů u expozic zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi malých nebo středních podniků v kategorii retailových expozic i u expozic vůči subjektům veřejného sektoru. Lhůta 180 dní se pro účely čl. 36 odst. 1 písm. m) nebo článku 127 nepoužije.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 469a*

Výjimka z odpočtů od položek kmenového kapitálu tier 1 pro nevýkonné expozice

Odchylně od čl. 36 odst. 1 písm. m) instituce neodečítají od položek kmenového kapitálu tier 1 příslušnou částku nedostatečného krytí pro nevýkonné expozice, pokud tato expozice vznikla před 26. dubnem 2019.

Pokud instituce změní podmínky expozice, která vznikla před 26. dubnem 2019, tak, že se expozice instituce vůči dlužníkovi zvýší, považuje se tato expozice za vzniklou ke dni, kdy se změna uplatní, a přestává podléhat výjimce podle prvního pododstavce.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	G. CIAMBA